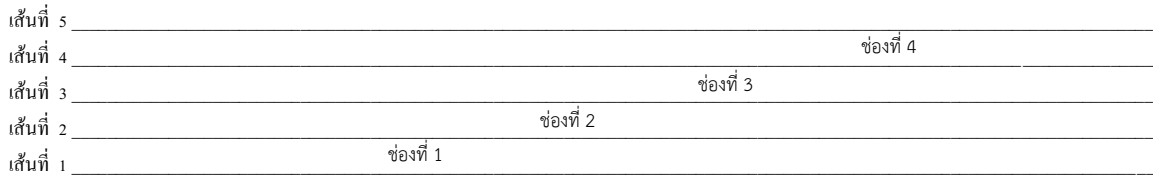

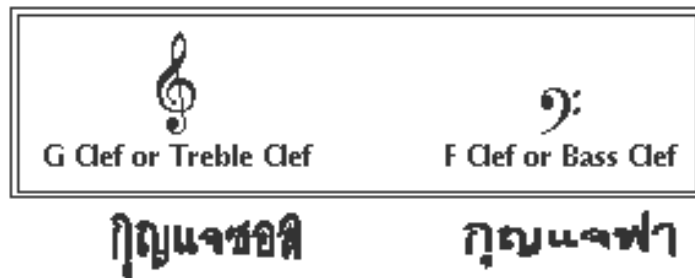
ทฤษฎีโน้ตสากล

ทฤษฎีโน้ตสากล

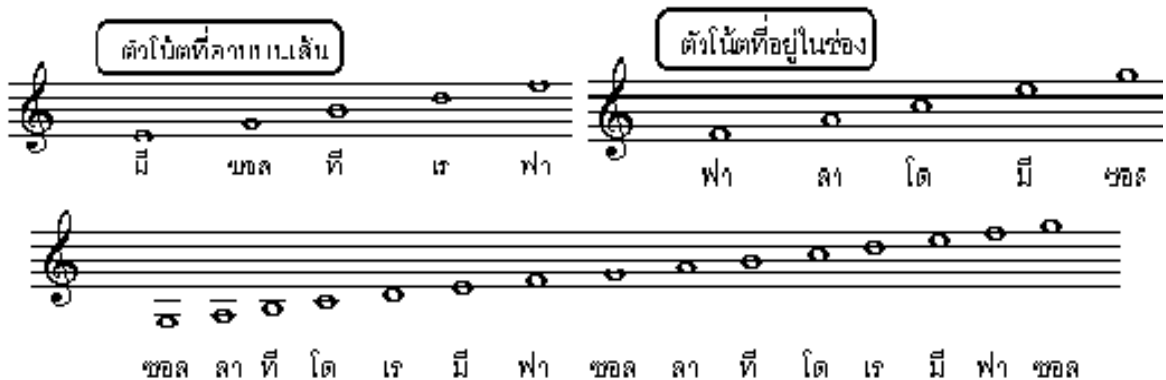
1. บรรทัด 5 เส้น (Staff) คือ เส้นตรงที่ขีดขนานกันตามยาว 5 เส้น ใช้สำหรับบันทึกตัวโน้ตเพื่อแสดงความสูงต่ำของเสียง บรรทัด 5 เส้นมีลักษณะ ดังนี้

2. กุญแจประจำหลัก (Clef) คือ เครื่องหมายที่กำหนดเสียงโน้ตที่อยู่ในบรรทัด 5 เส้น ในเบื้องต้นมีด้วยกัน 2 แบบ คือ

เสียงของตัวโน้ตที่อยู่ในกุญแจซอล

เสียงของตัวโน้ตที่อยู่ในกุญแจฟา

ตัวโน้ตที่อยู่ในช่อง

ตัวโน้ตที่คาบบนเส้น

ฟา โด มี ซอล

ฟา ซอล ลา ที โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด เร มี ฟา

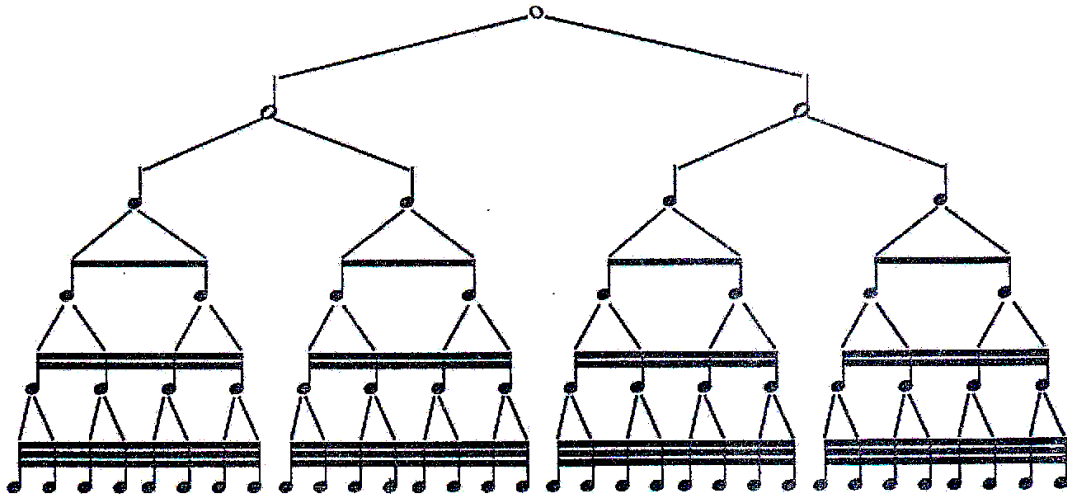
3. ลักษณะตัวโน้ต (Notes) คือ สัญลักษณ์ที่ใช้บันทึกแสดงความสัมพันธ์ของความสั้นยาวของเสียง มีดังนี้

	เรียกว่า	ตัวกลม	มีอัตราความยาวของเสียงมากที่สุด
	เรียกว่า	ตัวขาว	มีอัตราความยาวของเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวกลม
	เรียกว่า	ตัวดำ	มีอัตราความยาวของเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวขาว
	เรียกว่า	ตัวเข็บตหนึ่งชั้น	มีอัตราความยาวของเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวดำ
	เรียกว่า	ตัวเข็บตสองชั้น	มีอัตราความยาวของเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวเข็บตหนึ่งชั้น
	เรียกว่า	ตัวเข็บตสามชั้น	มีอัตราความยาวของเสียงเป็นครึ่งหนึ่งของตัวเข็บตสองชั้น

แผนภูมิเปรียบเทียบค่าของตัวโน้ต

	=		
	=		
	=		

แผนภูมิการกระจายตัวโน้ต

4. เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signatures) คือ เครื่องหมายที่บอกให้ทราบว่าในแต่ละห้องเพลงมีกี่จังหวะ มีลักษณะเป็นเลขสองตัวซ้อนกันคล้ายเลขเศษส่วนเขียนไว้ตอนต้นของบรรทัดห้าเส้นหลังกุญแจประจำหลัก

เลขตัวบน หมายถึง จำนวนจังหวะที่อยู่ในแต่ละห้องเพลง

เลขตัวล่าง หมายถึง ลักษณะตัวโน้ตในหนึ่งจังหวะ ซึ่งเลขตัวล่างจะมีดังนี้

เลข	1	ใช้แทน	ตัวกลม
เลข	2	ใช้แทน	ตัวขาว
เลข	4	ใช้แทน	ตัวดำ
เลข	8	ใช้แทน	ตัวเข็มนาฬิกาครึ่ง

ตัวอย่างเช่น เครื่องหมายกำหนดจังหวะ $\frac{2}{4}$ ใน 1 ห้องเพลง มี 2 จังหวะ มีโน้ตตัวดำ \blacktriangle นับเป็น 1 จังหวะ ดังนั้นใน 1 ห้องเพลง จะมีโน้ตตัวดำ \blacktriangle 2 ตัว หรือใส่โน้ตลักษณะใดก็ได้แต่ต้องมีค่าเท่ากับโน้ตตัวดำ 2 ตัว ดังตัวอย่างด้านล่าง

